

14.

Лира забеляза, че при нея Орфей все още беше студен и като че сърдит за нещо. Това я ядосваше, но същевременно я интригуваше. Защо знаменитият музикант, който няма, а може би няма и да има достоен съперник и заместник, я гледа така враждебно? Мрази ли я, или се страхува от нея? И един ден, когато тя пак го молеше да дойде в тяхната среда и да им посвири малко, той така презрително се намръщи, че Лира отскочи обидена назад.

— О, ти не знаеш какви младежи има! — извика тя въодушевено. — Те са толкова умни, културни!...

— За всички тези младежи аз не давам само нокътя на Кир! — отговори със студена презрителност Орфей.

— Кой е този Кир? — ококори се Лира.

— Мой приятел... рибар...

— Момчето, което... — заекна Лира. Тя искаше да каже — момчето на което забраних да се мярка тук, но прехапа устни и замълча. Защото щом Орфей го цени и уважава толкова много, неразумно ще бъде да издава, че тя сама го е пропъдила... И една внезапна мисъл я озари — може-би Орфей ѝ се сърди тъкмо защото го е изпъдила от тук и му е забранила да идва в двореца.

Тя си отиде, замислена и неспокойна. И реши — ще повика това рибарче, за да разбере що за